

چرا پدافند هوایی روسی در دمشق فعال نشد؟

محمد یوسفی متخصص امور روسیه

وزارت دفاع فدراسیون روسیه: حمله به سفارت ایران به منزله حمله به خاک ایران است

روسیه بجای اقدام عملی و بکارگیری سامانه پدافندی برای دفاع از منافع جمهوری اسلامی در مقابل حملات اسرائیل در سوریه، سعی در ریختن بنزین بر آتش تنش ها دارد و می گوید حمله به سفارت ایران یعنی حمله به خاک ایران.

پس از شروع تجاوز روس ها به اوکراین روس ها بارها و از طرق مختلف سعی در درگیر نمودن تهران و گروه های هم پیمان منطقه ای آن با غرب نمودند.

به نظر می رسد پس از فروکش نمودن نسبی آتش در غزه، گزینه بعدی برای پیشبرد اهداف جنگی روسیه در اوکراین در حال فراهم شدن است.

درگیری مستقیم تهران و تل آویو بهترین پلن ممکن برای ادامه یافتن تجاوز روسیه در اوکراین در سایه یک جنگ بزرگ دیگر در منطقه است

همانطور که پیشتر و در شروع تنش ها بین حماس و اسرائیل بدان پرداختیم، بزرگترین پیروز جنگ در غزه تا کنون روسیه بوده که با مشغول نمودن افکار عمومی جهان به حوادث غزه و گسیل سلاح های آمریکایی به اسرائیل باعث کمبود تجهیزات نظامی در اوکراین شد. این موضوع کمک زیادی به تثبیت موقعیت روس ها در سرزمین های اشغالی در خاک اوکراین نمود.

حالا اگر یک جنگ وسیع تر از لحاظ تمامی ابعاد در منطقه شکل بگیرد طبیعتاً ضریب شانس برای موفقیت روس ها به نسبت افزایش مقیاس و گستردگی جنگ جدید افزایش می یابد.

جالب است که پس از شروع تجاوز نظامی روسیه به اوکراین مذاکرات زیادی بین مقامات عالی رتبه ایران و روسیه در زمینه همکاری های امنیتی انجام شده که در ماه های اخیر این مذاکرات تشدید شده، ولی نتیجه عملی این مذاکرات و افزایش همکاری ها اگر نگوییم منفی و بر ضد ایران بوده، حداقل باید اذعان نمود که نتیجه مثبتی هم برای ایران نداشته، بلکه برعکس روسیه نه تنها در این مدت تلاشی برای کاهش تنش ها میان شریک استراتژیک خود اسرائیل و ایران و شرکای منطقه ای تهران ننموده است بلکه مثل شرایط حاضر شاهد دمیدن روس ها در آتش تنش ها نیز هستیم

به نظر می رسد تا بدینجا همکاری بین تهران و مسکو یک همکاری یکسود برای طرف روسی بوده، چرا که تا کنون با پیش کشیدن بحث همکاری های نظامی با تهران و با تقسیم نمودن فشارها بین المللی با ایران توانسته از تمرکز فشارها بر مسکو بکاهد و با تهییج شرکای تهران برای درگیری با اسرائیل از این موقعیت برای تثبیت خود در سرزمین های اشغالی اوکراین استفاده نماید و حالا با هدایت و تغییر روند این درگیری ها از رویارویی و جنگ های نیابتی به رویارویی و جنگ مستقیم بین تل آویو و تهران، رویای پیشروی در اوکراین را محقق نماید، در حالیکه دست آورد ایران از این همکاری دو جانبه چیزی جز افزایش فشار و تحریم نبوده که افزایش مخاطرات و تهدیدهای امنیتی نیز در حال حاضر بدان اضافه شده است.